

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), розглянула звернення про отримання податкової консультації щодо практичного застосування норм податкового законодавства, та повідомляє таке.

Земельні відносини в Україні регулюються Земельним кодексом України (далі – ЗКУ), справляння плати за землю – ПКУ.

Відповідно до підпункту 10.1.1 пункту 10.1 статті 10 та підпункту 265.1.3 пункту 265.1 статті 265 ПКУ плата за землю у складі податку на майно належить до місцевих податків.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів.

Оскільки плату за землю віднесено до місцевих податків і зборів, органи місцевого самоврядування на виконання вимог чинного законодавства повинні прийняти рішення про встановлення податку на майно в частині плати за землю і, зокрема визначити ставки земельного податку та перелік пільг зі сплати податку.

Рішення про встановлення місцевих податків та зборів офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлених місцевих податків та зборів або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом (підпункт 12.3.4 пункту 12.3 статті 12 ПКУ).

У разі якщо сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків і зборів, що є обов'язковими згідно з нормами ПКУ, такі податки до прийняття рішення справляються виходячи з норм ПКУ із застосуванням їх мінімальних ставок, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю (підпункт 12.3.5 пункту 12.3 статті 12 ПКУ).

Водночас, пунктом 3 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» встановлено, що у 2019 році до прийнятих рішень органів місцевого самоврядування про встановлення місцевих податків і зборів, які прийняті на

виконання цього Закону, не застосовуються вимоги підпункту 4.1.9 пункту 4.1 та пункту 4.5 статті 4, підпункту 12.3.4 пункту 12.3, підпункту 12.4.3 пункту 12.4 та пункту 12.5 статті 12 ПКУ та Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Відповідно до пункту 1 статті 73 Закону України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» із змінами та доповненнями акти ради, сільського, селищного, міського голови, голови районної в місті ради, виконавчого комітету сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради, прийняті в межах наданих їм повноважень, є обов'язковими для виконання всіма розташованими на відповідній території органами виконавчої влади, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями, посадовими особами, а також громадянами, які постійно або тимчасово проживають на відповідній території.

Отже, якщо рішення органу місцевого самоврядування щодо встановлення ставок земельного податку (або зміни до рішення) прийнято та оприлюднене після 15.07.2018, у тому числі рішення прийняте після 01.01.2019 на виконання законів України про внесення змін до ПКУ, то таке рішення є обов'язковим для виконання всіма розташованими на відповідній території органами виконавчої влади, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями, посадовими особами.

Обов'язок щодо застосування ставок земельного податку у платника виникає з урахуванням строків, визначених таким рішенням органу місцевого самоврядування.

Відповідно до пункту 52.2 статті 52 ПКУ індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.